

Exemplu cazuistic de terapie de sustinere in cazul divortului- partea 3

Sotia a fost inclusa in programul psihoterapeutic, la scurt timp dupa tentativa suicidara, perioada in care clarificarea raporturilor familiale se impunea cu necesitate. In procesul de compensare a depresiei instalate. S-a procedat la o psihoterapie de sustinere individuala de tipul analitic si training assertiv, asociata (in scop de reactivare si castigare a sentimentului valorii personale) cu psiho si ergoterapie de grup. in paralel, specialistii au initiat discutii psihoterapeutice si psihodiagnostice cu membrii familiei pacientei : sotul (aflat intr-o perioada subclinica) si mama sotului (ea insasi o structura dificila, schizofrenogena, cu o personalitate psihopatica).

Au reusit specialistii sa atenueze semnificativ tendintele depresive (structurate deja pe un model distimic) ale pacientei, ameliorand in acelasi timp relativ si relatia sa cu soacra, In limitele unei oarecare acceptari reciproce si neutralizand tensiunile afective si disputele vizand cresterea copilului. Avand in vedere marile tulburari psihice ale sotului, realizarea divortului, in scopul scoaterii copiilor de (Sub influenta nefasta a tatalui, si al protejarii sotiei, a devenit, in urma discutiilor avute, chiar si pentru mama sotului, o posibilitate acceptabila.

Pe parcursul actiunii de divort, pacienta a fost sustinuta psihoterapeutic, ceea ce i-a mentinut un nivel relativ scazut de tensiune psihica, ajutand-o in a-si continua in paralel activitatea profesionala (dupa ameliorarea depresiei reactive). Ulterior, ea a fost sprijinita, prin serviciul sociologic al sectiei clinice (Iolanda Mitrofan si colab., 1981-1983), in asigurarea de catre intreprindere a unei locuinte. Pacienta a ramas in atentia specialistilor vreme indelungata, fiind orientata si sustinuta treptat in reintemeierea unei noi familii.

"Castigul terapeutic" s-a evidentiat aici in ameliorarea semnificativa a depresiei reactive instalate (cu evitarea unei noi tentative suicidare). Echilibrarea psihologic a pacientei a permis exercitarea rolului matern in limitele unei relative normalitati, in cursul actiunilor de divort si dupa finalizarea acestora. De asemenea, capacitatea productiva a acestei femei nu a avut de suferi semnificativ in urma traumatizantelor evenimente, prevenindu-se astfel invalidarea sa prin afectiune psihic". Astfel, desi initial (posttentativa suicidara) pacienta fusese propusa la pensionare, programul psihoterapeutic asociat unui tratament medicamentos adecvat, a contribuit la evitarea acestei pensionari si la redarea cazului in circuitul socioprofesional in conditiile echilibrarii psihice si depasirii obstacolului existential respectiv.